

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Gfv.VII.30.067/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Csőke Andrea előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

Az adós: adós1

Az adós jogi képviselője: Dr. Zsolnay Edit ügyvéd cím1

A hitelező: hitelező1

A hitelező jogi képviselője: Dr. Szeiler Ügyvédi Iroda cím2

Az eljárás tárgya: felszámolási eljárás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a hitelező

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 11.Fpkf.43.768/2020/2.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi az adóst, hogy 15 napon belül fizessen meg a hitelezőnek 80.800 (nyolcvanezer-nyolcszáz) Ft együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felek között megbízási szerződés jött létre 2018. július 6-án a 2018. július 1-jét követően keletkező számviteli dokumentumok feldolgozására. A felek a szerződés 4.3. pontjában az adós részéről kapcsolattartóként M. K. ügyvezetőt jelölték meg, a 4.10. pont szerint a felek megegyeztek abban, hogy elsődleges kapcsolattartási csatornaként az elektronikus levelezést (e-mail) használják, és „jelen szerződésben megadott e-mail címükre küldött leveleket kézbesítettnek tekintik”. A 4.12. pontban megállapodtak, hogy „amennyiben a jelen szerződésben megadott e-mail címükre a másik fél jelen szerződésben megadott e-mail címéről érkezett levélre 3 munkanapon belül nem reagálnak, a kapott levél tartalmát elfogadottnak tekintik.” Az adós részéről a ... e-mail címet adták meg. A 4.14. pont szerint „megállapodnak, hogy a számla másolatának elektronikus úton – megrendelő e-mail címére – történő eljuttatásával a számlát megrendelő részére kézbesítettnek tekintik.”

[2] A hitelező – a 12. számú beadvány szerint – az adós megadott e-mail címére

- 2018. augusztus 6-án küldte meg az SZA00054-2018 számú – 127.000 Ft összegű számláját, (melyből 20.000 Ft-ot nem fizetett meg az adós),

- 2018. szeptember 6-án az SZA00064-2018 számú – 127.000 Ft összegű számláját,

- 2018. december 30-án az SZA00115-2018 számú – 146.050 Ft összegű számláját,

- 2019. július 12-én az SZA 00069-2019 számú – 718.820 Ft összegű számláját.

[3] A hitelező 2019. szeptember 16-án kelt, postán küldött és az adós által 2019. október 3-án átvett fizetési felszólításában hívta fel az adóst 1.315.400 Ft könyvelési díj tartozás megfizetésére az SZA00054/2018, SZA00064/2018, SZA00079/2018, SZA00102/2018, SZA00115/2018 és az SZA00069/2019 számú számlákra hivatkozással.

[4] A 2019. október 16-án kelt, postán küldött ismételt fizetési felszólítást az adós 2019. november 6-án vette át.

[5] A hitelező 2019. november 6-án benyújtott felszámolási eljárás iránti kérelmében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 27. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozva kezdeményezte az adós felszámolását arra hivatkozva, hogy az adós 1.315.400 Ft szerződésből eredő tartozását fizetési felszólítás ellenére nem fizette meg a részére annak ellenére, hogy azt írásban elismerte.

[6] Az adós kérte – nyilatkozatának tartalma szerint – az eljárás megszüntetését. Állította, hogy a hitelező követelésének egy részét jogalap hiányában nem ismeri el, a felek között 2018. július 1.-2019. január 31. közötti időszakra vonatkozóan a felszólítást nem előzte meg számlakibocsátás, a felszólító levélben megjelölt számlák nem kerültek kiállításra és megküldésre.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

[7] Az elsőfokú bíróság az adós fizetéseképtelenségét megállapította és elrendelte az adós felszámolását főeljárásként. A végzés indokolásában megállapította, hogy a hitelező elektronikus úton az adós részére megküldte a számlákat, melyre az adós nyilatkozott, elismerte a tartozását és annak részletfizetésére tett ajánlatot. Hangsúlyozta, amennyiben nem kapott volna számlákat az adós, akkor azt az első, 2019. szeptember 16-án kelt és 2019. október 3-án kézhez vett fizetési felszólítást követően jeleznie kellett volna a hitelező felé.

[8] Az adós fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a felszámolási eljárást soron kívül megszüntette.

[9] A végzés indokolásában elsőként rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a hitelező kérelmének elbírálásához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, érdemi döntésével azonban az ítéletábra nem értett egyet.

[10] Kifejtette, hogy a megbízási szerződés 4.16. pontja az adós kapcsolattartójaként a cégnyilvántartásba bejegyzett ügyvezetőt jelölte ki, így a szerződéssel kapcsolatos hatályos jognyilatkozatok közlésére más személy nem volt jogosult. Mindezekre tekintettel M. Zs. 2019. július 12-én közölt nyilatkozata a Cstv. 27. § (2) bekezdés alkalmazása szempontjából nem tekinthető a felszámolás iránti kérelemben megjelölt követelés elismerésének, ezért azt kellett vizsgálni, hogy a hitelező betartotta-e a teljesítési határidő alapjául szolgáló számla,

vagy a hitelezői követelést közlő felszólításban (megintésben) megjelölt teljesítési határidő és a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjában előírt írásbeli felszólítás közötti 20 napos időközt.

[11] A felek közötti jogviszony alapján az adós fizetési kötelezettsége a számla ellenében válik esedékessé (megbízási szerződés 7.1. pont). Az elektronikus úton történő közlésnek a szerződés 4.14. pontjában történő kikötése azonban csak akkor vehető figyelembe, ha a számla megküldéséhez a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:5. § (2) bekezdés szerint joghatás kiváltására alkalmas hatály fűződik, és ezáltal a számlák kézbesítését illetően meggyőző bizonyíték áll rendelkezésre. A hitelező 1.315.400 Ft megbízási díj teljesítésének elmulasztása miatt indított felszámolási eljárást az adós ellen. Ebből az összegből 718.820 Ft volt annak a szolgáltatásnak az ellenértéke, amelyről SZA00069/2019. számmal 2019. július 12-én állított ki számlát. A 2019. július 12-én kelt, és a mellékletekre utaló e-mail a számlának az adóshoz történő megérkezését kétséget kizáró módon nem támasztja alá, míg a válaszlevelekből, illetőleg további bizonyítékokból sem következik, hogy az adós azt megkapta. A rendelkezésre álló adatok alapján nem ellenőrizhető kézbesítés miatt egy kinyomtatott – nem hiteles – elektronikus levél tartalmából önmagában nem állapítható meg teljes bizonyossággal sem a levélnek, sem a mellékletnek a címzetthez történő megérkezése.

[12] Miután az adós vitatta a számla átvételét és annak közlésére a fentiek szerint hitelt érdemlő bizonyíték nem áll rendelkezésre, a másodfokú bíróság a felszámolás iránti kérelemmel érintett követelés teljesítési határidejét – figyelemmel a szerződés 7.1. pontjára – a számlában feltüntetett időpontban nem fogadhatta el, csak abból indulhatott ki, hogy a hitelező a követelést a 2019. szeptember 16-án kelt és az adós által október 3-án átvett írásbeli nyilatkozatával tette esedékessé (ezzel hozta az adós tudomására a vele szemben támasztott követelését). Ez utóbbi időponthoz képest azonban a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjában előírt 20 napos időköz a 2019. október 16-án kelt és október 17-én postára adott fizetési felszólítás tekintetében még nem telt el, így a felszámolás elrendelésének a törvényi feltételei sem álltak fenn.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelme

[13] A hitelező felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és – tartalma szerint – az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását. Másodlagosan kérte a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[14] Állította a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjának a megsértését.

[15] A kérelem indokolásában utalt arra, hogy a felek a szerződés 4.10 pontja értelmében elsődleges kapcsolattartási csatornaként az elektronikus levelezést (e-mail) kötötték ki, és úgy rendelkeztek, hogy a szerződésben megadott e-mail címükre küldött leveleket írásban kézbesítettnek tekintik. A 4.12. pont szerint amennyiben a szerződésben rögzített e-mail címre érkezett levélre 3 munkanapon belül nem reagálnak, a kapott levél tartalmát elfogadottnak tekintik. A 4.14. pontban kifejezetten kikötötték, hogy a számla elektronikus úton (vagyis e-mailben) történő megküldésével a számlát kézbesítettnek kell tekinteni.

[16] Mindezekből következően a felek szándéka arra irányult, hogy az e-mailben küldött üzeneteket visszaigazolás nélkül is kézbesítettnek és nem vitatottnak kell tekinteni, ha 3 munkanapon belül vitatást tartalmazó nyilatkozat a másik féltől nem érkezik.

[17] Nem érhető, hogy az ítéletábra a fentiek alapján miért támasztott többletfeltételeket az e-mail üzenetekkel szemben. A másodfokú bíróságnak a felek jogviszonyára irányadó szerződés alapján kellett volna megítélnie, hogy a hitelező által 2019. július 12-én e-mailben a szerződésben megadott e-mail címre megküldött számla kézbesítettnek minősült-e.

[18] A felek szerződése alapján a hitelezőnek nem kötelezettsége visszaigazolást vagy bármilyen kézbesítési igazolást kérnie, ezért a másodfokú bíróság tévesen vizsgálta, hogy a hitelező SZA00069/2019 sorszámú számlája az adóshoz bizonyítottan megérkezett-e. A megbízási szerződés értelmében egyedül az elektronikus üzenet elküldésének van jelentősége a kézbesítés szempontjából és nem megérkezésének.

[19] Hangsúlyozta, hogy az ítéletábra álláspontja szerinti értelmezés esetén is megtartotta a hitelező a 20 napos időközt. A 2019. október 3-án átvett nyilatkozattal esedékessé tett követelést követően az adós a hitelező 2019. október 16-án kelt fizetési felszólítását csak november 6-án vette kézhez. Az adós nem vitatta a 2019. október 3-án kézhez vett felszólításban megjelölt számlákat a rendelkezésére álló 20 napon belül.

[20] Előadta, hogy azért is jogszabálysértő a másodfokú bíróság álláspontja, mert a hitelező 596.580 Ft követelése vonatkozásában az adós fizetése képtelensége kétséget kizáróan megállapítható.

[21] Az adós felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős végzés hatályában való fenntartását. Hangsúlyozta, hogy az megfelel a 4/2013. PJE jogegységi határozatban kifejtetteknek.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Kúria a jogerős végzést a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Cstv. 6. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 423. § (1) bekezdése szerint.

[23] A Cstv. nem tartalmaz a számla, illetve a hitelezői követelést közlő felszólítás (megintés) alakításával és közlésével kapcsolatban speciális, kötelező előírásokat. E vonatkozásban – amint az a 4/2013. PJE határozat indokolásából is kitűnik – az az alapvető követelmény fogalmazható meg, hogy a megfelelő tartalmú számlát, illetve felszólítást (megintést) a hitelező bizonyíthatóan közölje az adóssal, olyan követelés alapján ugyanis, amelyet korábban nem hoztak az adós tudomására, amely az adós számára nem vált ismertté, az adós felszámolása nem rendelhető el.

[24] Az adott esetben a felek a közöttük létrejött szerződésben megállapodtak abban, hogy elsődlegesen elektronikus úton (e-mailben) tartják a kapcsolatot egymással, és az elektronikus úton a másik szerződő fél megadott e-mail címére megküldött leveleket, számlákat kézbesítettnek tekintik (4.10., 4.14. pontok).

[25] Szerződésük tartalmát a felek a Ptk. 6:59. § (2) bekezdése értelmében szabadon határozhatták meg, ennek keretében a Ptk.-nak a szerződéses jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályaitól is eltérhettek [Ptk. 6:1. § (3) bekezdés, 6:59. § (2) bekezdés]. A jognyilatkozatok, számlák kézbesítésére vonatkozó megállapodást a Cstv. eltérő rendelkezésének hiányában a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjának alkalmazása, az első felhívást jelentő számlák kézbesített voltának megítélése során is irányadónak kell tekinteni.

[26] Az adós az elsőfokú eljárás során a 12. sorszámú beadvány és az 1. sorszámú kérelem mellékletét képező iratokkal összesen 1.011.870 Ft díjkövetelése vonatkozásában igazolta, hogy a kiállított számlákat (SZA00054-2018, SZA00064-2018, SZA00115-2018, SZA00069-2019) a megbízási szerződésben megjelölt e-mail címre megküldte az adós részére. A csatolt iratokban foglaltak cáfolatára alkalmas bizonyíték az eljárás során nem keletkezett. Az érintett számlákat ezért a megbízási szerződés 4.14. pontja értelmében kézbesítettnek kell tekinteni.

[27] Az első felhívás közlése tehát – a másodfokú bíróság álláspontjával ellentétben – az említett számlák megküldésével az adós részére joghatályosan megtörtént. Ezt követően pedig az adós a 2019. szeptember 16-án kelt felszólítás kézbesítéséig nem tette vitássá tartozását, és a tartozás kiegyenlítésére sem került sor. A Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján ezért – az elsőfokú bíróság helyes álláspontjának megfelelően – helye volt az adós fizetéseképtelensége megállapításának és felszámolása elrendelésének.

[28] A felülvizsgálati kérelem további hivatkozásainak vizsgálata mindezekre figyelemmel szükségtelen volt.

[29] A kifejtettek értelmében a Kúria a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján a jogerős végzést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

Záró rész

[30] A hitelező felülvizsgálati kérelme alapos volt, ezért a Pp. 405. § (1) bekezdése és 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az adós köteles megfizetni a hitelező másodfokú és felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely a hitelező jogi képviselétével felmerült ügyvédi munkadíjból és a lerótt felülvizsgálati eljárási illetékből áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdése, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[31] A Kúria tárgyaláson kívül hozta meg határozatát.

Budapest, 2021. április 20.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró